

[Ebba Stranga.]

ønsker at beskytte personalet mod urimelige arbejdstider og urimelige arbejdsvilkår, men vi mener ikke, at personalebeskyttelse skal foregå over en butikslov. Personalets beskyttelse skal foregå gennem overenskomstforhandlinger og gennem arbejderbeskyttelseslov, og da er det klart, at personalet i butikkerne skal have en mindst lige så god beskyttelse og en mindst lige så god overenskomst som alle andre arbejdere i dette land.

Med hensyn til de mindre erhvervsdrivende mener vi fra socialistisk folkepartis side ikke, at de kan være specielt interesserede i en særlig restriktiv lukkelov. Vi mener, at netop nærbutikkerne, som også fru Aase Olesen var inde på, vil være i stand til at vurdere behovet for åbningstid i netop det kvarter, hvor de ligger, når de tager i betragtning den erhvervsstruktur og den struktur, der er med hensyn til kvinders arbejde i det område, hvor butikken ligger. Fremfor at betyde butiksdøden for mindre erhvervsdrivende tror vi, at det kan betyde en opblomstring for mindre erhvervsdrivende, hvis man havde lavet en mere liberal lukkelov end den, vi er præsenteret for her i dag.

Vi er da godt klar over, at vi heller ikke gennem bearbejdelsen af dette lovforslag kan nå frem til en fuldstændig liberalisering af lukkeloven, og vi erkender, at det forslag, der foreligger, er et fremskridt i forhold til den nugældende lov med de rådighedstimer, som man har mulighed for at placere, men vi synes altså, at den ramme, inden for hvilken man har mulighed for at placere dem, er for snæver, og vi mener, at timeantallet er for lille. Derfor vil vi i forbindelse med udvalgsarbejdet stille nogle spørgsmål med hensyn til de erfaringer, man har gjort fra forskellige områder, f. eks. sommerhusområderne, hvor man allerede under den nugældende lov har haft mulighed for utraditionelle åbningstider, og vi vil stille nogle spørgsmål i forbindelse med nærbutikkerne og de mindre næringsdrivendes muligheder for at trives også under en yderligere liberalisering. Vi er godt klar over, at der ligger et grundigt arbejde bag udvalgsbetænkningen, men vi kunne godt have tænkt os, at man havde taget mere hensyn til forbrugersynspunkterne, end der er gjort i det foreliggende lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er principielt ikke for en udvidelse af den nuværende butikstid, men vi vil gerne være med til at drøfte dens placering på de enkelte ugedage. Vort grundsyn er, at den nugældende lukkelov med en tilpas ajourføring vil være tilstrækkelig til at tilgodese den enkelte forbruger. Der synes heller ikke i befolkningen at være noget større ønske om ændringer. De tanker, der har været fremsat om, at vi slet ingen lukkelov skulle have, kan vi ikke gå ind for. Noget sådant ville efter vor mening betyde, at den lille detailhandler ville få endnu vanskeligere ved at klare sig i konkurrencen; arbejdstiden er i forvejen urimelig lang for mange indehavere af mindre detailforretninger.

Når vi taler butikstid, må vi også tage hensyn til butikspersonalet. Placeringen af arbejdstiden er i forvejen ikke særlig gunstig, og skal butikstiden udvides, kan det blive vanskeligt at undgå forskudt arbejdstid. For andre erhvervsgrupper søger man at skabe så gode arbejdsforhold som muligt; det kan ikke være rimeligt, at vi vil give butikgruppen ringere arbejdsforhold.

I forbindelse med forslagets bestemmelser om butikstid i forbindelse med højtider vil jeg med den nylig overståede juletravlhed i erindring rejse spørgsmålet, om det er nødvendigt med udvidet åbningstid i det omfang, vi har nu. Er det nødvendigt at holde åbent juleaftensdag, og kan man ikke nøjes med udvidet butikstid nogle få dage før jul? Søndag før jul vil det være urimeligt at begynde butikstiden kl. 10 som foreslået; skal der være butikstid, må den nuværende være tilstrækkelig. Vi må ikke være så egoistiske, at vi kun ser på forbrugerens bekvemmelighed, vi må også tage hensyn til personalet, som netop i forbindelse med julehandel er udsat for en hård belastning.

Så har der været røster fremme om lørdagslukning. Vi tror ikke, at tiden er inde nu. Lørdag er for mange en traditionel indkøbsdag, hvor familien samlet kan foretage indkøb, og ændringer her kan stille nye krav på arbejdsmarkedet om ændret arbejdstid.

Angående butikker med begrænset salg finder vi det rimeligt, at benzinstationer kommer ind under denne kategori. Det stigende varesortiment kombineret med lang åbningstid kan være en urimelig konkur-